

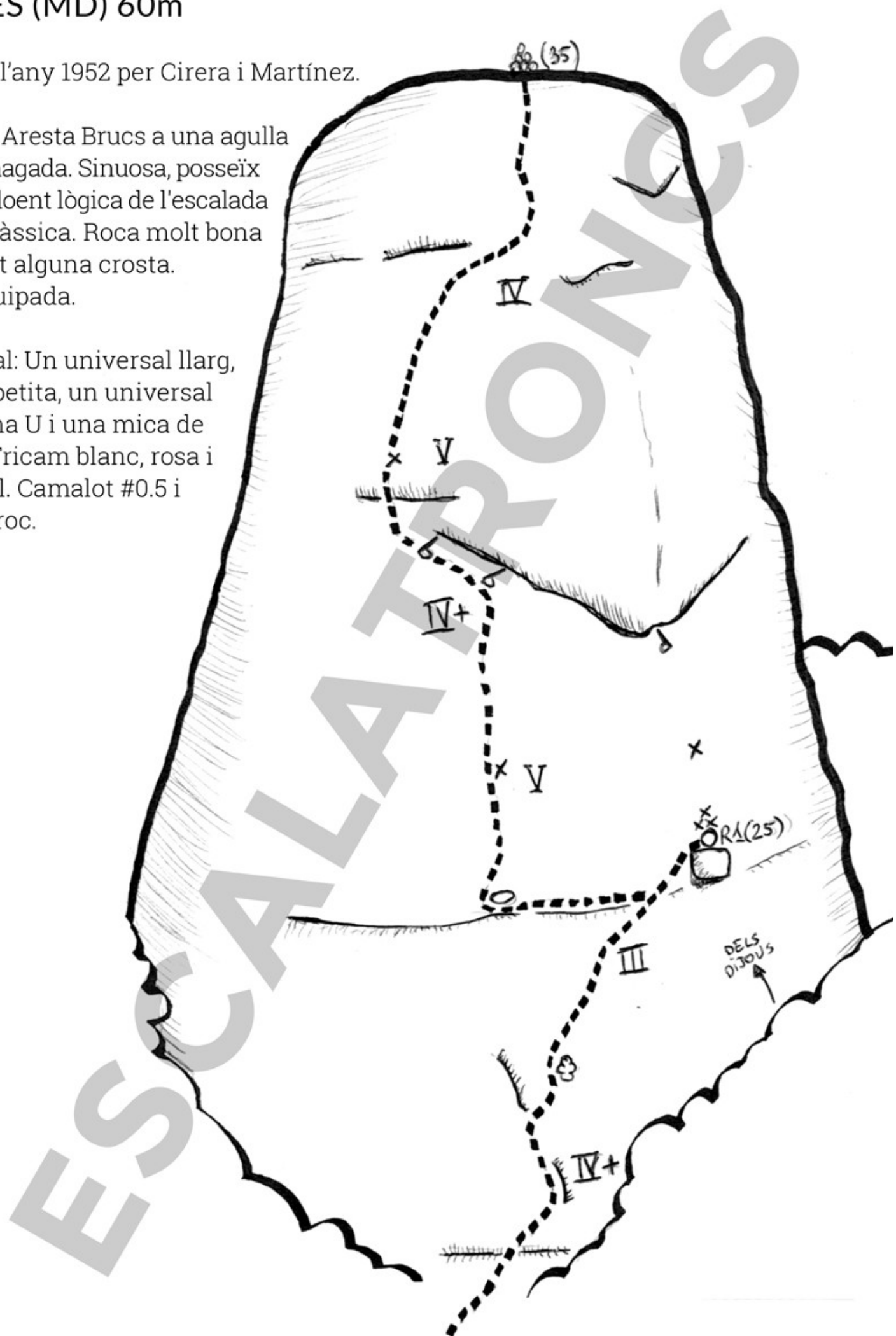
AGULLA ALTA DE LA MIRANDA

BAGES (MD) 60m

Oberta l'any 1952 per Cirera i Martínez.

Bonica Aresta Brucs a una agulla mig amagada. Sinuosa, posseïx la concloent lògica de l'escalada 100% clàssica. Roca molt bona malgrat alguna crosta. Poc equipada.

Material: Un universal llarg, una V petita, un universal curt, una U i una mica de fusta. Tricam blanc, rosa i vermell. Camalot #0.5 i alien groc.

Ben poques són les Arestes Bruc que queden sense domesticar. Un estil d'escalada, marca de la casa que, lentament i a cop d'expansió s'ha anat perdent en favor d'una seguretat mal entesa. No obstant, amb una mica de sort encara podem gaudir d'aquesta escalada que ben bé sembla una reminiscència d'altres temps on el múscul que manava era sobre les espatlles i llegir la roca mentre s'encertava el camí esdevenia clau per no emmerdar-se més del compte.

La Bages de l'Agulla Alta de la Miranda és una d'aquestes perles oblidades, sense ser de les Arestes Bruc més boniques ni més difícils conserva pràcticament intacte la seva natura original. Toca navegar doncs per aquest conglomerat mentre busquem la manera de protegir-nos convenientment, amb claus més obvi que amb flotants.

- Via: Bages
- Zona: Montserrat – Agulles
- Dificultat: V (MD)
- Dificultat obligada: V
- Grau d'exposició: Alt
- Compromís: Mitjà
- Llargària: 60 metres
- Equipament: Poc equipada amb dos espits i 2 claus
- Material: 8 cintes, un universal llarg, un universal curt, una V petita, una U i una mica de fusta. Tricam blanc, rosa i vermell. Camalot #0.5 i alien groc
- Orientació: Sud
- Valoració: ****

Aproximació:

Des de Can Massana en dirigim al refugi Vicenç Barbé. Un cop al refugi prenem la Canal Ampla fins al Portell Estret; des del Portell prenem el corriol que fa la ruta alta d'Agulles cap a l'oest. De seguida passarem pel peu de la Torta, des d'aquí hem d'anar a buscar la Canal que formen l'Agulla Manolito Gràcia i l'Agulla Alta, descendim per la canal. La nostra via comença a la base de la cara sud de l'agulla.

La via:

L'itinerari s'inicia a la base del vessant sud, pel lloc més obvi. La primera tirada es troba desequipada; hi ha bons emplaçaments per clavar, primer a un llavi abans del primer tram vertical i tot seguit a una evident fissura a dretes. La primera reunió originalment es feia aprofitant un característic merlet blanc però ara es pot aprofitar la reunió de la Via Dels Dijous, situada sobre un gran bloc.

Al segon llarg haurem de desfer el camí fins situar-nos a l'alçada del marbre blanc i des d'aquest punt tirar recte amunt per anar a atènyer la fissura diagonal. Pel camí trobarem un rebló i podem clavar una flor a un forat quadrat. Un cop a la fissura (2 claus) es flanqueja fins trobar el punt més dèbil i es segueix recte amunt, per terreny molt vertical (espit) que poc a poc va perdent empenta fins arribar al cim.

Descens:

Ràpel curt pel vessant nord-est.

Potser també et pot interessar: